

28 Ιουλίου, 1992

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΙΟΥΛΙΟΣ ΧΡ. ΠΑΡΙΣΙΝΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΔΗΜΟΥ ΣΤΡΟΒΟΛΟΥ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 17/91).

Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα — Άρθρο 23.3 — Περιορισμοί ιδιοκτησίας, επιτρεπτοί προς το συμφέρον και της Πολεοδομίας και της δημόσιας ωφελείας.

5 *Οδοί και Οικοδομές — Άδεια διαχωρισμού — Ο περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμος, Κεφ. 96, όπως τροποποιήθηκε, μεταξύ άλλων, και από το Ν. 24/78 — Άρθρο 8 — Λήψη υπόψη των κυκλοφοριακών αναγκών της περιοχής κατά τη μελέτη και έκδοση άδειας διαχωρισμού οικοπέδων.*

10 *Συνταγματικό Δίκαιο — Σύνταγμα, Άρθρο 28 — Δεν νοεί την ακριβή μαθηματική ισότητα — Επιτρεπτές οι λογικές διακρίσεις και οι εύλογες διαφοροποιήσεις, ενόψει της διαφορετικής φύσεως διαφόρων καταστάσεων.*

15 *Οι αιτητές προσέβαλαν με την προσφυγή τη μη έγκριση της αιτήσεως - σχεδίου, για διαχωρισμό της ακίνητης ιδιοκτησίας τους στο Στρόβολο, τόσο θετικά (απόρριψη) όσο και αρνητικά (παράλειψη εγκρίσεως της αίτησης), από τον καθ' ου η αίτηση*
20 *Δήμο Στρόβολου. Ετέθη, στα πλαίσια της διαδικασίας, και θέμα δέσμευσης των καθ' ων, από συμβιβασμό παλαιότερης προσφυγής των αιτητών, κατά της αναγκαστικής απαλλοτριώσεως μέρους της επίδικης ιδιοκτησίας, που τελικά είχε ανακληθεί.*

25 *Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι :*

1. Σύμφωνα με τα γεγονότα ενώπιον του Δικαστηρίου και όπως προκύπτουν από το φάκελο του Δήμου, που κατετέθη, δεν εξάγεται το συμπέρασμα ότι υπήρξε οποιαδήποτε καθυστέρηση, εσκεμμένη ή μη, από μέρους του Δήμου. Κατά το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε μεταξύ της υποβολής της αίτησης των αιτητών, στις 20 Ιουλίου 1987, και της επίδικης απόφασης λήφθηκαν οι απαραίτητες απόψεις των διαφόρων κυβερνητικών τμημάτων, εξετάστηκαν οι ενστάσεις των αιτητών που υποβλήθηκαν στο μεταξύ, τόσο από νομικής απόψεως όσο και από πλευράς πολεοδομίας.

5
10

Όσον αφορά τον ισχυρισμό περί παράβασης του Άρθρου 23 του Συντάγματος, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν ισοδυναμεί με στέρηση του δικαιώματος ιδιοκτησίας των αιτητών, με οιονδήποτε τρόπο, και το περισσότερο που θα μπορούσε να θεωρηθεί είναι ότι αποτελεί απλό περιορισμό που, εν πάση περιπτώσει είναι επιτρεπτός σύμφωνα με το Άρθρο 23.3 του Συντάγματος, σύμφωνα με το οποίο υποβάλλονται όροι, δεσμεύσεις ή περιορισμοί προς το συμφέρον, μεταξύ άλλων, της πολεοδομίας και της δημόσιας ωφελείας.

15
20
2. Σε περιπτώσεις αιτήσεων για άδεια διαχωρισμού οικοπέδων, κατά τη μελέτη και έκδοση της σχετικής άδειας λαμβάνονται απαραίτητως υπόψη και οι κυκλοφοριακές ανάγκες της περιοχής, σύμφωνα με τον περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμο Κεφ. 96, (όπως τροποποιήθηκε, μεταξύ άλλων, και από το Νόμο αρ. 24 του 1978), Άρθρο 8.

25
3. Όσον αφορά την ισχυριζόμενη παράβαση του Άρθρου 28, κατά πρώτον δεν έχει αποδειχθεί οποιαδήποτε δυσμενής μεταχείριση των αιτητών σε σχέση με άλλους ιδιοκτήτες γης, σύμφωνα δε με τη νομολογία δεν σημαίνει ακριβή μαθηματική ισότητα, αλλά είναι επιτρεπτή η δημιουργία λογικών διακρίσεων και δεν αποκλείει εύλογες διαφοροποιήσεις, οι οποίες μπορούν νόμιμα να γίνουν ενόψει της διαφορετικής φύσης διαφόρων καταστάσεων.

30
35
4. Όσον αφορά τον ισχυρισμό περί δέσμευσης του Δήμου από την προηγούμενη προσφυγή, χωρίς αμφιβολία δεν ευσταθεί, δεδομένου ότι αυτή αφορούσε θέμα απαλλοτριώσεως μέρους του κτήματος των αιτητών, απεσύρθη δε, λόγω της ανακλήσεως του διατάγματος απαλλοτριώσεως από τη διοίκηση.

40

5 Η παρούσα επίδικη απόφαση αφορά αίτηση των αιτητών για άδεια διαχωρισμού γης, που υποβλήθηκε από αυτούς περίπου οκτώ χρόνια μετά την απόσυρση από αυτούς της προσφυγής 347/77 και λήφθηκε σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου. Βλ. *Φειδίας Στεφανίδης ν. Δήμου Έγκωμης*.

10 5. Στην παρούσα περίπτωση η αρμόδια αρχή δεν υπερέβη τα όρια της διακριτικής της εξουσίας, αλλά ενήργησε ορθά και νόμιμα μέσα στα πλαίσια της διακριτικής εξουσίας που της παρέχει ο Νόμος, η δε επίδικη απόφαση λήφθηκε μετά από επαρκή έρευνα και είναι πλήρως αιτιολογημένη, όπως προκύπτει από το διοικητικό φάκελο.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

15 Αναφερόμενη υπόθεση :

Στεφανίδης και Άλλοι ν. Δήμου Έγκωμης (1990) 3 Α.Α.Δ. 2107.

20 Προσφυγή.

25 Προσφυγή που προσβάλλει την απόφασή του καθ' ου η αίτηση Δήμου, ημερομηνίας 26.11.1990, με την οποία απέρριψαν αίτηση των αιτητών για διαχωρισμό της ακίνητης ιδιοκτησίας τους Ε1016 τεμ. 711 Φ/Σ XXI/61.W.1, στο Στροβόλο.

Α. Δικηγορόπουλος, για τους αιτητές

30 *Π. Λυσάνδρου, για τον καθ' ου η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

35 Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.
 40 Με την προσφυγή αυτή οι αιτητές ζητούν δήλωση και/ή απόφαση του Δικαστηρίου ότι, η παράλειψη του καθ' ου η αίτηση Δήμου, στη συνέχεια ο Δήμος, να εγκρίνει και/ή η πράξη και/ή απόφαση που περιέχεται στην επιστολή τους, με ημερομηνία 26 Νοεμβρίου 1990, να απορρίψει την αίτηση και/ή το σχέδιο των αιτητών με ημερομηνία 20 Ιουλίου 1987, για διαχωρισμό της ακίνητης ιδιοκτησίας τους, που περιγράφεται στο πιστοποιητικό ακίνητης ιδιοκτησίας αρ. Ε1016 σαν τεμάχιο 711 του Φ/Σ

και ΧΧΙ/61.W.1, στο Στρόβολο, είναι αντίθετη με τις πρόνοιες του Νόμου και του Συντάγματος και σαν τέτοια είναι άκυρη και χωρίς κανένα έννομο αποτέλεσμα.

Οι αιτητές, οι οποίοι είναι ιδιοκτήτες του πιο πάνω 5
 τεμαχίου, στις 20 Ιουλίου 1987 υπέβαλαν αίτηση στο
 Δήμο, με σχέδιο για διαχωρισμό του τεμαχίου αυτού σε 15
 οικοπέδα. Το σχέδιο διαχωρισμού πρόβλεπε επίσης οδική
 σύνδεση του τεμαχίου με τον υπεραστικό δρόμο
 Λευκωσίας - Παλαιχωρίου. 10

Στις 9 Νοεμβρίου 1987 ο Επαρχιακός Λειτουργός του
 Τμήματος Πολεοδομίας & Οικήσεως την μελέτησε και
 τροποποίησε το σχέδιο διαχωρισμού των οικοπέδων και
 εισηγήθηκε την αποδοχή του από μέρος των αιτητών, 15
 προκειμένου η αίτησή τους να τύχει περαιτέρω χειρισμού.

Σύμφωνα με το τροποποιημένο αυτό σχέδιο γίνεται,
 μεταξύ άλλων, πρόνοια για προσωρινή σύνδεση του
 προτεινόμενου οδικού δικτύου με τον υπεραστικό δρόμο 20
 Λευκωσίας - Παλαιχωρίου, η οποία παρέχει τη
 δυνατότητα πλήρους ανάπτυξης του τεμαχίου των
 αιτητών και η οποία θα παύσει να χρησιμοποιείται μετά
 τη συμπλήρωση του οδικού δικτύου στην περιοχή. 25

Ο Διευθυντής του Τμήματος Πολεοδομίας και
 Οικήσεως, μελέτησε στις 6 Μαΐου 1988 την αίτηση και
 υποστήριξε τις απόψεις του Επαρχιακού Λειτουργού του
 Τμήματός του, γιατί το τεμάχιο εφάπτεται του υπεραστικού
 δρόμου Λευκωσίας-Ανθούπολης-Παλαιχωρίου σε σημείο 30
 όπου το Τμήμα Πολεοδομίας έχει ετοιμάσει σχέδιο για το
 μελλοντικό οδικό δίκτυο της περιοχής και έχει καθορίσει
 και τις μελλοντικές προσβάσεις προς το δρόμο αυτό, οι
 οποίες λόγω φόρτου τροχαίας κίνησης, καθώς και για 35
 λόγους οδικής ασφάλειας, πρέπει να είναι περιορισμένες
 και να καθορίζονται σε σημεία που προσφέρουν τη
 μεγαλύτερη και δυνατή ασφάλεια και εξυπηρέτηση. Για το
 λόγο αυτό δεν σύστησε τη δημιουργία μόνιμης οδικής
 πρόσβασης, προς και από τον κύριο αυτό δρόμο, στο 40
 σημείο που προτείναν οι αιτητές, αλλά ούτε και σε
 οποιοδήποτε άλλο σημείο μέσα από το τεμάχιο τους.

Στις 17 Μαρτίου 1989 οι αιτητές υπέβαλαν ένσταση

- στην πρόταση αυτή του Τμήματος Πολεοδομίας και ταυτόχρονα πληροφόρησαν τους καθ' ων η αίτηση ότι την πρόσβαση πάνω στον υπεραστικό δρόμο την έχουν εξασφαλίσει κατόπιν προσφυγής τους στο Δικαστήριο, με την προσφυγή αρ. 347/77. Τόνιζαν επίσης ότι στην προσφυγή αυτή έγινε συμβιβασμός για δύο προσβάσεις πάνω στο δρόμο αυτό.

- Στις 7 Ιουνίου 1989 ο Νομικός Σύμβουλος του Δήμου, σε σχετικό ερώτημα, γνωμάτευσε ότι, στην παρούσα υπόθεση ο Δήμος μπορεί να εξασκήσει τη διακριτική εξουσία που του παρέχει το άρθρο 8(γ) και 8(δ) του Περί Οδών και Οικοδομών Νόμου, Κεφ. 96 και να απαιτήσει τη μετατροπή των σχεδίων ως εισηγείται το Τμήμα Πολεοδομίας. Γνωμάτευσε επίσης ότι σε περίπτωση μη αποδοχής των εισηγήσεων αυτών, ο Δήμος μπορούσε να απορρίψει την αίτηση. Στις 26 Ιουλίου 1989 και πάλι ο Νομικός Σύμβουλος του Δήμου, σε ερώτημα κατά πόσο ο Δήμος δεσμευόταν καθ' οιονδήποτε τρόπο από το συμβιβασμό που έγινε ενώπιον του Δικαστηρίου στην προσφυγή με αρ. 347/77, απάντησε ότι δε δεσμευόταν καθ' οιονδήποτε τρόπο από τον εν λόγω συμβιβασμό.

- Στις 26 Αυγούστου 1989 ο Διευθυντής του Τμήματος Πολεοδομίας υπέβαλε σχετική, επί της ενστάσεως των αιτητών, έκθεσή του προς το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Εσωτερικών - αντίγραφο της έκθεσης αυτής κοινοποιήθηκε και στο Δήμο. (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ "Η")

- Στις 6 Νοεμβρίου 1989 ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Εσωτερικών απάντησε στην ένσταση των αιτητών, αντίγραφο της οποίας κοινοποιήθηκε επίσης στο Δήμο. (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ "Θ")

- Στις 17 Ιουλίου 1990 ο Δήμος απάντησε στην ένσταση των αιτητών πληροφώντας τους ότι ο συμβιβασμός που έγινε ενώπιον του Δικαστηρίου στην προσφυγή με αρ. 347/77 δε δεσμεύει με οποιοδήποτε τρόπο το Δήμο, καθότι στην προκειμένη περίπτωση ούτε ο Δήμος ούτε το Συμβούλιο Βελτιώσεως Στροβόλου ήταν με οποιοδήποτε τρόπο αναμειγμένοι τόσον στον εν λόγω συμβιβασμό, όσον και στην ανάκληση της αναγκαστικής απαλλοτρίωσης. Επίσης, τους πληροφόρησε ότι το

σχέδιο διαχωρισμού, όπως προτάθηκε από το Τμήμα Πολεοδομίας & Οικήσεως, καθώς και οι απόψεις τους, όπως αυτές εκφράστηκαν στις διάφορες συναντήσεις τους με τη Μηχανικό του Δήμου, θα παρουσιάζονταν ενώπιον του Δημοτικού Συμβουλίου για λήψη απόφασης.

5

Στις 23 Ιουλίου 1990 ο δικηγόρος των αιτητών, με επιστολή του προς το Δήμο, ισχυρίστηκε ότι ο συμβιβασμός που έγινε στην προσφυγή με αρ. 347/77 δέσμευε και δεσμεύει, τόσον το Συμβούλιο Βελτιώσεως όσο και το Δήμο, σαν διάδοχό του, γιατί ο συμβιβασμός αυτός βασίστηκε σε πρόταση του Επάρχου, ως Προέδρου του τότε Συμβουλίου Βελτιώσεως Στροβόλου. Επίσης, έκαμε αναφορά στην καθυστέρηση που παρατηρείτο στην εξέταση της αίτησης των πελατών του και τέλος υπέδειξε ότι η απόρριψη της αίτησης ισοδυναμούσε με δυσμενή διάκριση σε βάρος των πελατών του.

10

15

Στις 25 Οκτωβρίου 1990 ο δικηγόρος των αιτητών με νέα επιστολή του προειδοποίησε το Δήμο ότι, αν συνεχίζει να παραλείπει να ενεργεί σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου και του Συντάγματος και μετά το τέλος Οκτωβρίου 1990, είχε εντολή από τους πελάτες του να προσφύγει στο Ανώτατο Δικαστήριο χωρίς καμιά άλλη ειδοποίηση.

20

25

Στις 13 Νοεμβρίου 1990 το Δημοτικό Συμβούλιο μελέτησε την αίτηση και αποφάσισε να την απορρίψει και στις 26 Νοεμβρίου 1990 ο Δήμος με επιστολή του πληροφόρησε τους αιτητές ότι το Δημοτικό Συμβούλιο απέρριψε την αίτησή τους, γιατί από τη μελέτη των σχεδίων που υποβλήθηκαν παρατηρήθηκε ότι οι προτεινόμενοι δρόμοι δεν συνάδουν με το μελλοντικό οδικό δίκτυο της περιοχής. (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ "ΙΕ")

30

Εναντίον της απόφασης αυτής καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή.

35

Η πιο πάνω προσφυγή, αρ. 347/77, στρεφόταν εναντίον διατάγματος απαλλοτριώσεως μέρους του επίδικου (στην παρούσα προσφυγή) κτήματος των αιτητών και η οποία απεσύρθη από τους αιτητές στις 4 Ιουνίου 1979, ενόψει ανάκλησης από τον καθ' ου η αίτηση Υπουργό Συγκοινωνιών και Έργων του διατάγματος

40

- απαλλοτριώσεως, σε όση έκταση αφορούσε το κτήμα των αιτητών. Η σχετική ανάκληση δημοσιεύτηκε στο Παράρτημα Τρίτο της Επίσημης Εφημερίδας της Δημοκρατίας αρ. 1515 στις 27 Απριλίου 1979,
- 5 Ειδοποιήσεις αρ. 402 και 412.

Στο φάκελο της υπόθεσης, του Δήμου Στροβόλου, που καταχωρήθηκε ως Τεκμήριο στην υπόθεση αυτή, περιέχονται οι πιο κάτω επιστολές:

10

Σε επιστολή του, ημερομηνίας 13 Φεβρουαρίου 1979, ο Έπαρχος Λευκωσίας προς τη Νίτσα Κυθραιώτου και άλλους, τους διαδίκους στην προσφυγή αρ. 347/77 πιο πάνω, αναφέρει τα πιο κάτω:

15

- "Επιθυμώ να αναφερθώ εις την από 12.9.77 επιστολήν σας προς τον Υπουργόν Συγκοινωνιών & Έργων, διά της οποίας ιδιοκτησίας σας, της περιγραφομένης εις τον πίνακα της Γνωστοποιήσεως Α.Δ.Π.642/77, και να σας πληροφορήσω ότι, διά προσφάτου επιστολής του, ο Διευθυντής Τμήματος Δημοσίων Έργων με εφοδίασε με αντίγραφον γνωματεύσεως του Γενικού Εισαγγελέως της Δημοκρατίας επί της ενστάσεώς σας. Ούτος συμφωνεί ότι, αι γενόμεναι υπ' εμού εισηγήσεις προς τον Γενικόν Διευθυντήν Υπουργείου Συγκοινωνιών & Έργων 'τυγχάνουν, υπό τας περιστάσεις, να είναι η δικαιότερα και ίσως και η πιο πρακτική λύσις του νομικού προβλήματος της υπό τον άνω αριθμόν προσφυγής'. Αι γενόμεναι υπ' εμού εισηγήσεις ήσαν ότι θα ηδύνατο να εξευρεθῆ πρακτική λύσις εις το πρόβλημα, διά της εξασφαλίσεως ικανοποιητικής προσπελάσεως προς το κτήμα σας, είτε εις τα σημεία εκείνα εις τα οποία έχετε ήδη δικαίωμα διαβάσεως, είτε εις 2 άλλα κατάλληλα σημεία τα οποία ήθελον καθορισθῆ κατόπιν επιτοπίου εξετάσεως. Διεύτυψα επίσης την άποψιν ότι, διά της δημιουργίας εισόδου και εξόδου επαρκούς πλάτους (30-40 ποδών) εις τα σημεία ταύτα, 'οι επηρεαζόμενοι ιδιοκτήται θα ηδύναντο να διαχωρίσουν τα κτήματά των εις οικόπεδα, διά της κατασκευής δευτερεύοντος δρόμου κατά μήκος της κυρίας οδού'.

40

2. Έχω την γνώμην ότι το επόμενον βήμα δι' υμάς

είναι η υποβολή σχεδίου προς τον Διευθυντή Τμήματος Δημοσίων Έργων και τον Διευθυντή Κτηματολογικού και Χωρομετρικού Τμήματος, εις το οποίο να δεικνύονται τα 2 σημεία προσπελάσεως προς το κτήμα σας μαζί με το σχετικόν πλάτος." 5

Σε σχετική επιστολή του Διευθυντή Δημοσίων Έργων, ημερομηνίας 28 Φεβρουαρίου 1979, προς τον αιτητή Ιούλιο Παρισινό, σε σχέση με τις προτάσεις του για τον καθορισμό των δύο σημείων προσπελάσεως προς το κτήμα τους, τον πληροφόρησε ότι το Τμήμα Δημοσίων Έργων εισηγείται όπως:

(α) Το εν σημείον προσπελάσεως να είναι, ως εσείς εισηγήσθε, εις το σημείον Α, όπου ήδη υφίσταται στενή πρόσβασις εις το υπ' αρ. 463 τεμάχιον. 15

(β) Το έτερον σημείον προσπελάσεως να είναι εις το σημείον Β, ως δεικνύεται επί του επισυναπτομένου κτηματολογικού σχεδίου. Δηλαδή το σημείον Β, το οποίο εσείς προτείνετε διά της επιστολής σας, να μετατοπισθή κατά 13 μέτρα πλησιότερον του σημείου Α. 20

(γ) Το πλάτος εκάστης των δύο τούτων προσπελάσεων ανέρχεται εις 40 πόδας. Εάν και εσείς συμφωνείτε, παρακαλώ όπως μου γνωστοποιήσετε τούτο διά να προωθήσω το θέμα περαιτέρω." 25

Στις 22 Μαρτίου 1979, ο Διευθυντής Τμήματος Δημοσίων Έργων απέστειλε προς το Διευθυντή Τμήματος Κτηματολογίου και Χωρομετρίας την κάτωθι επιστολή: 30

"Ανάκληση διατάγματος απαλλοτριώσεως για δύο σημεία προσπέλασης στην οδό Λευκωσίας - Παλαιχωρίου" 35

Αναφέρομαι στην υπόθεση της ένστασης των κκ. Νίτσα Χρ. Κυθραιώτου, Ιουλίου Χρ. Παρισινού και άλλων, κατά της απαλλοτριώσεως μέρους της ακίνητης ιδιοκτησίας τους, με τη δημιουργία προστατευτικής λωρίδος κατά μήκος της πιο πάνω αναφερόμενης 40

υπεραστικής οδού, και σας πληροφορώ τα ακόλουθα:

5 2. Σε επιστολή του ο Έπαρχος Λευκωσίας, με αρ. 11/64/Α/Ι.14 και ημερομηνία 29 Σεπτεμβρίου, 1977, αντίγραφο της οποίας επισυνάπτεται, εισηγείται την εξασφάλιση από τους αιτητές δύο προσπελάσεων στα κτήματά τους.

10 3. Σε άλλη επιστολή του Επαρχου Λευκωσίας προς τους αιτητές, με αρ. 11/64/Α/Ι(ΧΙν) και ημερομηνία 13 Φεβρουαρίου, 1979, αντίγραφο της οποίας επισυνάπτεται, αυτός τους πληροφορεί ότι ο Γενικός Εισαγγελέας συμφωνεί με τις πιο πάνω εισηγήσεις του για την εξασφάλιση των προσπελάσεων.

15 4. Ο κ. Ιούλιος Χρ. Παρισινός εκ μέρους των αιτητών, με επιστολή του προς εμένα, με ημερομηνία 22 Φεβρουαρίου 1979, αντίγραφο της οποίας επισυνάπτεται, καθορίζει δύο σημεία προσπέλασης, πλάτους 40 πόδια το κάθε ένα.

20 5. Στην επιστολή αυτή απάντησα με την επιστολή μου με αρ. 76/72/Α/4 και ημερομηνία 28 Φεβρουαρίου 1979, αντίγραφο της οποίας και πάλι επισυνάπτεται, και στην οποία εισηγούμαι όπως το ένα σημείο προσπέλασης παραμείνει, όπως εισηγήθηκαν οι αιτητές, και το άλλο σημείο μετατοπισθεί 13 μέτρα περίπου βορειότερα, προς Λευκωσία.

30 6. Οι αιτητές με απαντητική επιστολή τους, ημερομηνίας 3 Μαρτίου 1979, με πληροφορούν ότι δέχονται τις εισηγήσεις μου για τα δύο σημεία προσπέλασης και όπως τελικά μετατοπίσουν το ένα. Αντίγραφο της επιστολής αυτής επισυνάπτεται.

35 7. Παρακαλώ όπως προβείτε στα σχετικά διαβήματα ανάκλησης του διατάγματος απαλλοτριώσεως για τα δύο αυτά σημεία, καθώς και τον καθορισμό τους τόσο πάνω στο Κτηματολογικό σχέδιο, όσον και επί τόπου.

40 Το πλάτος της προστατευτικής λωρίδας που επηρεάζεται είναι 104 πόδια για κάθε μια προσπέλαση (σχέδιο επισυνάπτεται).

Ακολούθησε η ανάκληση της απαλλοτριώσης και ως επακόλουθο η απόσυρση της προσφυγής αρ. 347/77, στις 4 Ιουνίου 1979.

Στον ενώπιόν μου φάκελο του Δήμου δεν περιέχεται 5
οτιδήποτε που να δείχνει αν διημείφθηκε οτιδήποτε κατά
το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε μεταξύ της
ημερομηνίας απόσυρσης της προσφυγής, στις 4 Ιουνίου
1979, και της υποβολής της αίτησης των αιτητών για
διαχωρισμό, στις 20 Ιουλίου 1987. 10

Οι αιτητές με την προσφυγή αυτή ισχυρίζονται ότι
υπήρξε αδικαιολόγητη καθυστέρηση εξέτασης της αίτησής
τους, είναι δε η θέση τους ότι η προσβαλλόμενη απόφαση 15
είναι αντίθετη προς το Άρθρο 23 του Συντάγματος, γιατί
ισοδυναμεί με στέρηση του δικαιώματος ιδιοκτησίας τους,
όπως και αντίθετη προς το Άρθρο 28 του Συντάγματος,
γιατί ενέκρινε αίτηση διαχωρισμού οικοπέδων άλλου
απέναντι του ακινήτου των αιτητών, με δικαίωμα
πρόσβασης στην οδό Αρχαγγέλου. 20

Είναι επίσης ο ισχυρισμός τους ότι ο Δήμος παρέλειψε
να ερευνήσει και να προσδιορίσει τα πραγματικά
γεγονότα και ως αποτέλεσμα ενέργησε κάτω από πλάνη 25
περί τα πράγματα και το Νόμο, καθ' υπέρβαση ή/και
κατάχρηση εξουσίας, η δε επίδικη απόφαση στερείται
αιτιολογίας.

Σύμφωνα με τα γεγονότα ενώπιόν μου και όπως
προκύπτουν από το φάκελο του Δήμου που κατετέθη, δεν 30
εξάγεται το συμπέρασμα ότι υπήρξε οποιαδήποτε
καθυστέρηση, εσκεμμένη ή μη, από μέρους του Δήμου.
Κατά το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε μεταξύ της
υποβολής της αίτησης των αιτητών, στις 20 Ιουλίου 1987, 35
και της επίδικης απόφασης, λήφθηκαν οι απαραίτητες
απόψεις των διαφόρων κυβερνητικών τμημάτων,
εξετάστηκαν οι ενστάσεις των αιτητών, που υποβλήθηκαν
στο μεταξύ, τόσο από νομικής απόψεως, όσο και από
πλευράς πολεοδομίας. 40

Όσον αφορά τον ισχυρισμό περί παράβασης του
Άρθρου 23 του Συντάγματος, η προσβαλλόμενη απόφαση
δεν ισοδυναμεί με στέρηση του δικαιώματος ιδιοκτησίας

- των αιτητών, με οιονδήποτε τρόπο, και το περισσότερο που θα μπορούσε να θεωρηθεί είναι ότι αποτελεί απλό περιορισμό που εν πάση περιπτώσει, είναι επιτρεπτός σύμφωνα με το Άρθρο 23.3 του Συντάγματος, σύμφωνα με το οποίο υποβάλλονται όροι, δεσμεύσεις ή περιορισμοί προς το συμφέρον, μεταξύ άλλων, της πολεοδομίας και της δημόσιας ωφελείας.

- Σε περιπτώσεις αιτήσεων για άδεια διαχωρισμού οικοπέδων κατά τη μελέτη και έκδοση της σχετικής άδειας, λαμβάνονται απαραίτητως υπόψη και οι κυκλοφοριακές ανάγκες της περιοχής, σύμφωνα με τον περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμο Κεφ. 96, όπως τροποποιήθηκε, μεταξύ άλλων, και από το Νόμο αρ. 24 του 1978.

Το άρθρο 8 του Νόμου, όπως τροποποιήθηκε, προνοεί τα εξής:

- " 8. Προ της χορηγήσεως αδειας, δυνάμει του άρθρου 3, η αρμοδία αρχή δύναται να απαιτήσει την προσαγωγήν τοιούτων σχεδίων, σχεδιαγραμμάτων και υπολογισμών ή δύναται να απαιτήσει όπως δοθή τοιαύτη περιγραφή της σκοπούμενης εργασίας, ως ήθελε φανή αναγκαίον και επιθυμητόν εις αυτήν, και δύναται να απαιτήσει την μετατροπήν των τοιούτων σχεδίων, σχεδιαγραμμάτων και υπολογισμών των ούτω προσαχθέντων, ειδικώς -

- (α)

(β) επί τω σκοπώ διασφαλίσεως της περαιτέρω βελτιώσεως του οδικού δικτύου της περιοχής."

- Όσον αφορά την ισχυριζόμενη παράβαση του Άρθρου 28, κατά πρώτον δεν έχει αποδειχθεί οποιαδήποτε δυσμενής μεταχείριση των αιτητών, σε σχέση με άλλους ιδιοκτήτες γης, σύμφωνα δε με τη νομολογία δεν σημαίνει ακριβή μαθηματική ισότητα, αλλά είναι επιτρεπτή η δημιουργία λογικών διακρίσεων και δεν αποκλείει εύλογες διαφοροποιήσεις, οι οποίες μπορούν νόμιμα να γίνουν ενόψει της διαφορετικής φύσης διαφόρων καταστάσεων.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό περί δέσμευσης του Δήμου από την προηγούμενη προσφυγή, χωρίς αμφιβολία δεν ευσταθεί, δεδομένου ότι αυτή αφορούσε θέμα απαλλοτρίωσης μέρους του κτήματος των αιτητών, απεσύρθη δε λόγω της ανακλήσεως του διατάγματος απαλλοτρίωσης από τη διοίκηση. 5

Η παρούσα επίδικη απόφαση αφορά αίτηση των αιτητών για άδεια διαχωρισμού γης, που υποβλήθηκε από αυτούς περίπου οκτώ χρόνια μετά την απόσυρση από αυτούς της προσφυγής 347/77 και λήφθηκε σύμφωνα με τις πρόνοιες του Νόμου. Βλ. **Φειδίας Στεφανίδης ν. Δήμου Έγκωμης**, Αρ. Υπ. 957/88 ημερ. 16 Ιουνίου 1990. 10

Στην παρούσα περίπτωση η αρμοδία αρχή δεν υπερέβη τα όρια της διακριτικής της εξουσίας, αλλά ενήργησε ορθά και νόμιμα μέσα στα πλαίσια της διακριτικής της εξουσίας που της παρέχει ο Νόμος· η δε επίδικη απόφαση λήφθηκε μετά από επαρκή έρευνα, είναι δε πλήρως αιτιολογημένη, όπως προκύπτει από το διοικητικό φάκελο. 15 20

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται. 25

Δεν γίνεται όμως οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.